

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 8C/121/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113201029
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Chamula
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5113201029.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom Mgr. Dušanom Chamulom, v právnej veci navrhovateľky: F. Š., Q.. XX.X.XXXX, U. Y. Č.. XXX, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Ing. Martin Chlapík, s.r.o., so sídlom v Žiline, ul. Sládkovičova č. 13, proti odporcom: 1/. J. T., Q.. XX.X.XXXX, X/ Y. T., Q.. XX.XX.XXXX, K. U. U. Č.. X, zastúpení JUDr. Magdou Poliačikovou, advokátka, s.r.o., so sídlom v Žiline, ul. Národná č. 17, v konaní o zaplatenie 3.700,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala zaplatenia 3.700,- Eur, z a s t a v u j e.

Žalovaní v rade 1/ a 2 sú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.700,- Eur za obdobie od 29.11.2011 do 30.06.2012 a úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne:
zo sumy 2.000,- Eur od 01.07.2012 do 23.03.2015,
zo sumy 1.500,- Eur od 01.07.2012 do 08.04.2015,
zo sumy 200,- Eur od 01.07.2012 do 10.04.2015.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a.

Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú p o v i n n í zaplatiť žalobkyni na účet jej právneho zástupcu JUDr. Ing. Martina Chlapíka náhradu trov konania predstavujúcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 537,29 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 14.1.2013, doručenou súdu toho istého dňa, sa žalobkyňa od žalovaných v r. 1/ a 2/ domáhala zaplatenia 3.700,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.700,- Eur od 29.11.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 6C 580/2000 zo dňa 14.6.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 7Co 221/2007 zo dňa 9.4.2008 bola žalobkyňa zaviazaná na zaplatenie sumy 175.000,- Sk (5.808,93 Eur) žalovaným v r. 1 a 2, dlžná suma bola vymáhaná súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Rišianom v exekučnom konaní EX 1165/2008, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie žalobkyňa zaplatila žalovaným v r. 1/ a 2/ splátky vo výške 3.500,-, 50,- a 150,- Eur, spolu 3.700,- Eur. Na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora zo dňa 13.7.2009 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z dňa 30.6.2011 pod sp. zn. 3MCdo/13/2009 zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline z 9.4.2008 sp. zn. 7Co/221/2007 vo výroku, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Čadci zo dňa 14.6.2007 v napadnutej časti vo veci týkajúcej sa žalobkyne, ako aj vo výroku o trovách konania, dôvod úhrad žalobkyne tak odpadol. Právna vec sama je toho času naďalej vedená na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 4C 204/2011.

Žalovaní v r. 1/ a 2/ sa k veci samej písomne vyjadrili v odpore zo dňa 18.4.2013 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Žilina č.k 7Ro 5/2013 zo dňa 14.3.2013 tak, právna vec toho času nie je právne rozhodnutá a preto žalobu považuje za predčasne podanú. Navyše žalobkyňa zaplatila žalovanú sumu v 5 splátkach: 17.2.2009 sumu 3.000,- Eur, 20.3.2009 sumu 50,- Eur, 29.4.2009 sumu 50,- Eur, 20.5.2009 sumu 50,- Eur a 8.7.2009 sumu 50,- Eur, žalovaní preto podávajú na vrátenie týchto súm námietku premĺčania.

Podaním z 29.6.2015, predloženým na úvod pojednávania dňa 1.7.2015, žalobkyňa vzala žalobu späť v časti, v ktorej sa domáhala zaplata 3.700,- Eur, čo odôvodnila zaplatením zo strany žalovaných v r. 1/ a 2/ v priebehu tohto konania.

Podľa § 96 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení nesk. predpisov (ďalej O.s.p.):

- 1) Navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.
- 2) Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.
- 3) Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu súd pri aplikácii § 96 O.s.p. rozhodol o zastavení konania v požadovanej časti tak, ako je uvedené v prvom odseku výrokovej časti tohto rozsudku. Išlo o čiastočné späťvzatie pred začatím pojednávania, preto skúmanie prípadného nesúhlasu žalovaného s čiastočným späťvzatím by bolo podľa názoru súdu nadbytočné, napokon žalovaní v právnom zastúpení proti tomuto čiastočnému zastaveniu konania nenamietali. Súd v konaní pokračoval zohľadňujúc čiastočné späťvzatie žaloby, keď podľa vyhodnotenia súdu by neprávoplatné rozhodnutie o čiastočnom zastavení konania nemalo byť prekážkou rozhodnutia o celom dovtedajšom predmete sporu, naopak odročenie a nariadenie nového pojednávania k zvyšku sporu by bolo nevhodné, preto súd rozhodol popri čiastočnom späťvzati aj vo veci samej.

Zároveň na pojednávaní konanom dňa 1.7.2015 žalobkyňa zmenila - rozšírila žalobu v časti úroku z omeškania, a to zo sadzby z 9% na 9,25 % ročne, s tým, že naďalej ide o úrok z omeškania zo sumy 3.700,- Eur od 29.11.2011 do zaplata, pričom iba upravuje dátumy tohto zaplata zo strany žalovaných. Na základe uvedeného súd uznesením bez možnosti podať odvolanie, vyhláseným na pojednávaní všetkým prítomným sporovým stranám v právnom zastúpení, keďže táto zmena nebola spojená s potrebou ďalšieho dokazovania, pripustil zmenu žaloby tak, že predmetom tohto konania je : Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne :

zo sumy 2.000,- Eur od 29.11.2011 do 23.03.2015 vo výške 613,29 Eur,
zo sumy 1.500,- Eur od 29.11.2011 do 08.04.2015 vo výške 466,05 Eur,
zo sumy 200,- Eur od 29.11.2011 do 10.04.2015 vo výške 62,24 Eur.

Na pojednávaní konanom dňa 1.7.2015 obidve sporové strany v právnom zastúpení skutkovo a právne argumentovali.

Sporová strana žalobkyne najmä trvala na vzniku bezdôvodného obohatenia na základe zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR, pri dátume vzniku omeškania vychádzala z následnej výzvy zo dňa 19.10.2011 zaslanej žalovaným. Aj pokiaľ predbežné opatrenie bolo zrušené, to znamená, že bolo nariadené nezákonne. Rozšírenie žaloby nastáva na zákonnú sadzbu úroku z omeškania, keď túto žalobu podali už 14.1.2013.

Sporová strana žalovaných najmä trvala na nedôvodnosti žaloby, osobitne keď istina bola uhradená v troch splátkach v marci a apríli 2015, posledná splátka bola 10.04.2015. Je pravdou, že žalobkyňa vyzvala žalovaných na úhradu sumy novembri 2011, avšak v tom čase stále ešte prebiehalo súdne

konanie na Okresnom súde Čadca 4C 204/2011, takže nebol daný dôvod na vracanie tejto istiny, až do času, kým súd právoplatne tento spor neskončí. Nejde o bezdôvodné obohatenie, keďže právny dôvod trvá aj v prípade zrušenia rozsudku, ktorý ho deklaroval. V tomto prípade súd právnu vec právoplatne skončil rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co 374/2014 z 30.06.2014, ktorý bol odporcom doručený 11.08.2014, až v tomto momente sa žalovaní dozvedeli, že nie je daný dôvod na zaplatenie sumy 3.700,- Eur, preto do tohto dátumu považujú žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania za nedôvodnú. Navyše uznesením Okresného súdu Čadca 4C 204/2011 zo dňa 07.12.2011 bolo nariadené predbežné opatrenie, že tunajší žalovaní v rade 1/ a 2/, nie sú povinní zaplatiť pani Helene Špalkovej sumu 3.700,- Eur. Toto uznesenie bolo následne Krajským súdom v Žiline zmenené tak, že návrh bol zamietnutý, ale došlo k takejto zmene 20.07.2012, čiže od 07.12.2011 do 20.07.2012 žalovaní postupovali v súlade s predbežným opatrením Okresného súdu Čadca, pričom predbežné opatrenie je v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku vykonateľné aj bez ohľadu na právoplatnosť, takže to je ďalší dôvod, prečo žalovaní nemajú platiť úroky z omeškania tak, ako si to uplatnili žalobcovia. Osobitne voči rozšíreniu návrhu v časti úrokov z omeškania z výšky 9 % ročne na výšku 9,25 % ročne podávajú námietku premlčania.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 6C 580/2000 zo dňa 14.6.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 7Co 221/2007 zo dňa 9.4.2008 bola žalobkyňa voči žalovaným v r. 1/ a 2/ zaviazaná na zaplatenie sumy 175.000,- Sk (5.808,93 Eur) s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne od 3.11.2000 do zaplatenia, a to na základe žaloby podanej dňa 15.11.2000, o zaplatenie 200.000,- Sk (= 6.638,78 Eur) s príslušenstvom, proti žalovanému Štefanovi Ševčíkovi, v priebehu konania s rozšírením žaloby na tunajšiu žalobkyňu ako tamojšiu žalovanú v r. 2/ .

Plnenie z exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 6C 580/2000 zo dňa 14.6.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 7Co 221/2007 zo dňa 9.4.2008 - bolo vymáhané súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Rišianom v exekučnom konaní EX 1165/2008, toto exekučné konanie bolo zastavené uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 24Er 2963/2008 zo dňa 20.4.2012 z dôvodu zrušenia pôvodne právoplatných exekučných titulov.

Na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora zo dňa 13.7.2009 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z dňa 30.6.2011 pod sp. zn. 3MCdo/13/2009 zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline z 9.4.2008 sp. zn. 7Co/221/2007 vo výroku, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Čadci zo dňa 14.6.2007 v napadnutej časti vo veci týkajúcej sa žalobkyne, ktorá vystupovala ako tamojšia žalovaná v r. 2/, ako aj samotný rozsudok Okresného súdu v Čadci zo dňa 14.6.2007 vo výroku týkajúceho sa žalobkyne, ktorá vystupovala ako tamojšia žalovaná v r. 2/.

Podľa zhodných častí skutkových tvrdení sporových strán, v podrobnostiach podľa odporu žalovaných v r. 1/ a 2/ zo dňa 18.4.2013, žalobkyňa zaplatila žalovaným v r. 1/ a 2/ spolu 3.700,- Eur, a to tak, že zaplatila: 17.2.2009 sumu 3.000,- Eur, 20.3.2009 sumu 50,- Eur, 29.4.2009 sumu 50,- Eur, 20.5.2009 sumu 50,- Eur a 8.7.2009 sumu 50,- Eur.

Listom zo dňa 19.10.2011 žalobkyňa vyzvala žalovaných v r. 1/ a 2/ na vrátenie plnenia vo výške 3.700,- Eur v lehote 10 dní, žalovaní v r. 1/ a 2/ v právnom zastúpení odpovedali listom zo dňa 28.10.2011 odmietavo s poukazom na procesné dôvody, pre ktoré boli rozsudky zrušené.

Rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 4C 204/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 5Co 347/2014 zo dňa 30.6.2014, bola žaloba pôvodne rozhodnutá prvým prvoradným rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 6C 580/2000 zo dňa 14.6.2007 (dňa 15.11.2000, o zaplatenie 200.000,- Sk (= 6.638,78 Eur) s príslušenstvom, proti žalovanému Štefanovi Ševčíkovi, v priebehu konania s rozšírením žaloby na tunajšiu žalobkyňu ako tamojšiu žalovanú v r. 2/) právoplatne zamietnutá.

V okolnostiach sporu súd zistil, že uznesením Okresného súdu Čadca 4C 204/2011 zo dňa 07.12.2011 bolo nariadené predbežné opatrenie, podľa obsahu ktorého tunajší žalovaní v rade 1/ a 2/, nie sú povinní zaplatiť tunajšej žalobkyňi 3.700,- Eur. Toto uznesenie bolo uznesením Krajského súdu Žilina č.k. 7Co 203/2012 zo dňa 28.6.2012 zmenené tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol zamietnutý. Podľa zhodných častí skutkových tvrdení sporových strán, v podrobnostiach podľa listiny čiastočného späťvzatia žaloby z 29.6.2015, žalovaní v r. 1/ a 2/ vrátili žalobkyňi dňa 23.3.2015 sumu 2.000,- Eur, dňa 8.4.2015 sumu 1.500,- Eur a dňa 10.4.2015 sumu 200,- Eur.

Podľa § 450 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník)

- 1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.
- 2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka

- 1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.
- 2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 Občianskeho zákonníka

- 1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.
- 2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.
- 3) Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Podľa § 5 Občianskeho zákonníka Ak došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na obci. Obec môže predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd zaviazal žalovaných v r. 1/ a 2/ na zaplatenie úroku z omeškania viažuceho sa na bezdôvodné obohatenie vo výške 3.700,- Eur, ktorým sa žalovaní v r. 1/ a 2/ obohatili na úkor žalobkyne, v podrobnostiach podľa odporu žalovaných v r. 1/ a 2/ z 18.4.2013 tým, že žalobkyňa zaplatila: 17.2.2009 sumu 3.000,- Eur, 20.3.2009 sumu 50,- Eur, 29.4.2009 sumu 50,- Eur, 20.5.2009 sumu 50,- Eur a 8.7.2009 sumu 50,- Eur. K ukončeniu tohto bezdôvodného obohatenia žalovaných v r. 1/ a 2/ došlo tým, že v podrobnostiach podľa podania žalobkyne - listiny čiastočného späťvzatia žaloby z 29.6.2015, žalovaní v r. 1/ a 2/ vrátili žalobkyni dňa 23.3.2015 sumu 2.000,- Eur, dňa 8.4.2015 sumu 1.500,- Eur a dňa 10.4.2015 sumu 200,- Eur. Toto plnenie zo strany žalobkyne žalovaným v r. 1/ a 2/ súd hodnotí podľa cit. ust. § 450 ods. 2 OZ ako poskytnuté bez právneho dôvodu, lebo odpadol jediný

dôvod, ktorý žalovaní v r. 1/ a 2/ na nadobudnutie tohto plnenia mali, a to procesný dôvod spočívajúci v právoplatných rozsudkoch Okresného súdu Čadca č.k. 6C 580/2000 zo dňa 14.6.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 7Co 221/2007 zo dňa 9.4.2008, ktorými došlo k právoplatnému zaviazaniu tunajšej žalobkyne v prospech žalovaných v r. 1/ a 2/ na ešte vyššiu, než žalovanú sumu 3.700,- Eur, a ktoré boli zrušené. Napokon v čase vydania tunajšieho rozsudku, ako sa ukázalo, pre zamietnutie žaloby vo veci samej, napokon nebol daný ani potenciálny občiansko - právny dôvod záväzku tunajšej žalobkyne voči žalovaným v r. 1/ a 2/.

Súd neuznal námietku premlčania, ktorá sa viazala na rozhodnutie v základe sporu, t.j. napriek skutkovému ustáleniu vzniku tohto bezdôvodného obohatenia (v podrobnostiach podľa odporu žalovaných v r. 1/ a 2/ z 18.4.2013) v čase pred 8.7.2009, aj s vedomím podania tejto žaloby na súd 14.1.2013, lebo v dôsledku toho času právoplatného rozhodnutia sporu medzi žalobkyňou a žalovanými v r. 1/ a 2/ rozsudkami, ktoré boli zrušené na základe mimoriadneho opravného prostriedku, bol nastolený mimoriadny právny stav, v dôsledku ktorého tunajší súd vyhodnotil, že žalobkyňa podľa cit. ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemusela vedieť, že došlo k bezdôvodnému obohateniu. Na druhú stranu, keď žalobkyňa listom zo dňa 19.10.2011 vyzvala žalovaných v r. 1/ a 2/ na vrátenie plnenia vo výške 3.700,- Eur v lehote 10 dní, žalovaní v r. 1/ a 2/ mohli vedieť, že vzniklo bezdôvodné obohatenie, lebo odpadol jediný dôvod, ktorý žalovaní v r. 1/ a 2/ na nadobudnutie tohto plnenia mali, a to dôvod spočívajúci v právoplatných rozsudkoch, ktoré boli zrušené, aj keď v spore medzi sporovými stranami sa toho času ešte nerozhodlo. Súd preto uznal ako určitý objektívny prvok v skutkovom stave medzi účastníkmi, analogicky podľa cit. ust. 563 OZ, že čas plnenia - vrátenia bezdôvodného obohatenia nebol nijako určený, takže keď žalobkyňa listom zo dňa 19.10.2011 vyzvala žalovaných v r. 1/ a 2/ na vrátenie plnenia vo výške 3.700,- Eur v lehote 10 dní, žalovaní v r. 1/ a 2/ mali povinnosť toto plnenie vrátiť, a keď ho nevrátili, dostali sa na základe dostupných vedomostí primerane dňa 29.10.2011 do omeškania s vrátením tohto bezdôvodného obohatenia.

Konštatovanie vzniku bezdôvodného obohatenia podľa pravidelného rácia sporu v občianskom súdnom konaní, je v čase tohto aktuálneho rozsudku možné aj na základe toho, že žaloba voči tunajšej žalobkyňi, pôvodne rozhodnutá prvým prvostupňovým rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 6C 580/2000 zo dňa 14.6.2007, bola opätovným rozhodnutím - rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 4C 204/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 5Co 347/2014 zo dňa 30.6.2014 - právoplatne zamietnutá. Podporne podľa názoru súdu by dokonca prichádzalo do úvahy zviazanie titulom vzniku bezdôvodného obohatenia podľa cit. ust. § 450 ods. 2 OZ dokonca aj v čase pred opätovným rozhodnutím vo veci samej, a to v spojení s primeraným uplatnením práva na zachovanie pokojného stavu podľa cit. ust. § 5 OZ (aj keď toto ustanovenie doslova prednostne odkazuje na zásah obce). Aj keď tieto úvahy už nie sú za súčasného skutkového stavu ťažiskové, pri zásade kauzality právnych vzťahov v našom právnom poriadku, by dokonca podľa názoru súdu právo na vrátenie bezdôvodného obohatenia z právneho dôvodu, ktorý odpadol zrušením dočasne právoplatných rozhodnutí súdov, nebolo v rozpore s právom opačnej sporovej strany na potenciálne plnenie v inej veci samej, v ktorej by sa toho času opätovne zatiaľ nerozhodlo. Preto k takémuto relatívne samostatnému právu na vydanie bezdôvodného obohatenia, podľa právneho vyhodnotenia súdu prislúcha právo na úrok z omeškania, a to primerane od účinkov písomnej výzvy, v tomto prípade od 29.10.2011 do zaplatenia.

Súd uznal námietku premlčania podanú na pojednávaní konanom dňa 1.7.2015, ktorá sa osobitne viazala na rozdiel sadzieb úroku z omeškania 9,25% a 9%, lebo žalobkyňa musela vedieť, že došlo k bezdôvodnému obohateniu podľa skutkového odôvodnenia tejto žaloby, teda z právneho dôvodu, ktorý odpadol zrušením pôvodne právoplatných súdnych rozhodnutí, v zmysle ktorého žalobkyňa listom zo dňa 19.10.2011 vyzvala žalovaných v r. 1/ a 2/ na vrátenie plnenia vo výške 3.700,- Eur v lehote 10 dní. Pokiaľ teda žalobkyňa mala právo na zaplatenie úroku z omeškania od 29.11.2011 (aj s primeraným prihliadnutím na dátum zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR z 30.6.2011), tohto sa riadne v premlčacej dobe domáhala žalobou podanou 14.1.2013 domáhala iba v sadzbe 9%, ale až po uplynutí dvojročnej premlčacej doby podľa cit. ust. § 107 OZ sa tohto domáhala v sadzbe 9,25% ročne. V následku uplatnenia tejto námietky premlčania, keď úrok z omeškania sa stal samostatným predmetom rozhodnutia súdu vo veci samej, súd právne vyhodnotil, že vzniká právo na zaplatenie úroku z omeškania počítaný v dňoch, teda v čase rozšírenia žaloby na sadzbu úroku z omeškania 9,25% dňa 1.7.2015,

toto právo na úrok z omeškania v rozdielne sadziab 9,25% a 9% bolo za obdobie dlhšie ako premlčacia doba pred rozšírením tejto žaloby, už premlčané. Preto za obdobie do 30.6. príslušného kalendárneho roka pred uplynutím premlčacej lehoty súd toto právo priznal iba v dosiaľ uplatnenej sadzbe 9% a od 1.7. príslušného kalendárneho roka za trvania premlčacej lehoty ho priznal v rozšírenej sadzbe 9,25 % ročne podľa cit. ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Rozsudkom verejne vyhláseným na pojednávaní súd vyhlásil právo na úrok z omeškania v rozšírenej sadzbe 9,25 % ročne už od 1.7.2012 do zaplataenia. Koncové dátumy zaplataenia súd v podrobnostiach prispôobil konštatovaniu žalobkyne bez jej dôkazného bremena, keď žalovaní v r. 1/ a 2/ toto svoje plnenie potvrdili.

Iné tvrdené skutočnosti už neboli podstatné pre rozhodnutie vo veci samej. Osobitne nebolo podstatné, že uznesením Okresného súdu Čadca 4C 204/2011 zo dňa 07.12.2011 bolo neprávoplatne, aj keď predbežne vykonateľne, nariadené predbežné opatrenie s negatívnym výrokom, podľa ktorého tunajší žalovaní v rade 1/ a 2/, nie sú povinní zaplatiť tunajšej žalobkyne 3.700,- Eur. Toto uznesenie bolo uznesením Krajského súdu Žilina č.k. 7Co 203/2012 zo dňa 28.6.2012 zmenené tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol zamietnutý, ale navyše v žiadnom prípade nebolo skutkovým dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia plnením v r. 2009 na základe toho času právoplatných rozsudkov vo veci samej.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého mala žalobkyňa vo veci samej prevažný úspech, neúspech mala iba v pomerne nepatrenej časti v rozdielne sadziab 9,25% a 9% úroku z omeškania od 29.11.2011 do 30.6.2012, súd jej preto priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

Zároveň žalovaní v r. 1/a 2/ podľa cit. ust. § 146 ods. 2 procesne zodpovedajú za vedenie tohto konania v zastavenej časti istiny 3.700,- Eur, lebo túto zaplatili podľa žaloby až počas tohto konania.

Trovy konania súd priznal napokon iba v rozsahu trov právneho zastúpenia, keď iné trovy konania zo spisu nezistil.

Súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia ako odmenu advokáta pri základe jej výpočtu 3.700,- Eur (procesným predmetom konania istina pri neprávoplatnom čiastočnom zastavení konania stále aj na pojednávaní 1.7.2015), v hodnote podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. (ďalej „vyhl.“) jednotlivo vo výške 141,09 Eur.

K vykonaným úkonom súd priznal žalobcovi aj náhradu tzv. režijného paušálu (RP) podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. za úkony vykonané v daných kalendárnych rokoch.

Súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za úkony právnej pomoci podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) vyhl. č. 655/2004 Z. z.:

prevzatie a príprava zastúpenia v r. 2013 ... 141,09 + RP 8,04,

žaloba z 14.1.2013 ... 141,09 + RP 8,04,

účasť na pojednávaní 1.7.2015 ... 141,09 + RP 8,39.

K medzisúčtu 447,74 Eur súd priznal aj 20% DPH (x 0,20) vo výške 89,55 Eur.

Náhrada trov právneho zastúpenia tak predstavuje spolu 537,29 Eur, náhrada iných trov konania 0,- Eur. Na rozdiel od vyčíslenia z 3.7.2015 súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za písomné vyjadrenie z 8.6.2013, uplatnené dokonca 2x, lebo aj keď sa odpor proti platobnému rozkazu žalobcovi doručuje, tak nie je pri základnom priebehu konania spravodlivé odmeňovať druhý písomný úkon, keď v tomto prípade právny charakter sporu odôvodňoval prednášanie danej argumentácie už v žalobe, alebo pri zásade ústnosti súdneho konania následne na pojednávaní. Súd tiež nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za čiastočné späťvzatie z 29.6.2015, lebo toto bolo účinne predložené až na pojednávaní konanom dňa 1.7.2015. Súd tiež nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za predĺženie účasti na pojednávaní 1.7.2015, lebo k tejto došlo práve v trvaní 2 hodín od plánovaných 8.15.hod. do 10.15 hod. (v súlade aj s nasledujúcou zápisnicou v právnej veci OS ZA 8C 97/2015), navyše ako jeden z dôvodov trvania pojednávania by bolo potenciálne spravodlivé podporne zohľadniť aj príznačne dodatočné rozšírenie žaloby na pojednávaní pri dispozičnej právomoci žalobcu, t.j. dôsledne z praktických dôvodov, už bez ohľadu na stále prevažný úspech žalobkyne vo veci samej.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. súd uložil žalovanému zaplatiť trovy konania na účet advokáta, ktorý v aktuálnom vyčíslení uvádza ako svoje bankové spojenie č. účtu 2926906315/1100, VS 413.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 O.s.p., ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.